



Nieuwsbrief januari 2023

Beste sympathisanten,

Vooreerst onze beste wensen voor een vredevol 2023. We kunnen niet beter starten dan met een nieuwsbrief voor jullie.

Sinds het vertrek van Ivo naar zijn 'thuisland' zijn weer vijf maanden verstreken. In eerste instantie - en ook in tweede - werd hij overstelpt door grote en kleine problemen, waarvan een gedetailleerde opsomming¹ ons hier te ver zou leiden.

Noodhulp

Bij de grote problemen zijn er de enorm gestegen voedselprijzen. Opmerkelijk is het feit dat de plaatselijke bevolking met de schuldvinger wijst naar de PAM (*Programme Alimentaire Mondial – Wereldvoedselprogramma van de Verenigde Naties*): "Zij kopen aan buitensporige prijzen maïs op om in armere streken gratis uit te delen. Gevolg: de dorpingen die maïs krijgen, verbouwen geen maïs meer, maar komen de gekregen maïs in Kananga verkopen. En de prijs van de maïs is niet meer te volgen. Een maat maïs kostte vorig jaar 2000 FC (€ 1), vandaag schommelt dat dagelijks tussen de 10000 en 17000 FC (€ 8,5)" (*mail Ivo, 9 december 2022*). We herinneren ons dat de ploeg van Ivo gelukkig vorig jaar een voorraad maïs had aangelegd, maar als er meer hongersnood is vertaalt zich dat o.m. in meer kinderen die in Mpokolo wa Muoyo terecht komen.



"Een andere tegenvaller is de zwarte november in de gevangenis. Op die maand stierven er vijf gevangenen door ondervoeding, een overlijden per week". De nieuwe directrice van de gevangenis verwees naar *Caritas* van het bisdom Kananga als oplossing. "We deden het en *Caritas* hielp ons met \$ 100 en 75 kg maïs, veel te weinig. Dat laat ons wel toe om iedere morgen sojapap te bereiden voor de ergste gevallen van ondervoeding: 20 per dag gedurende 5 weken. Maar volgens de geneesheer van de gevangenis zijn er meer dan 180 mensen

¹ Naast de levensduurte en de grote ontevredenheid in de gevangenis, onderbrekingen in de elektriciteits- en communicatievoorziening, tijdelijke personeelsuitval, tijdelijke koortsaanvallen voor Ivo, en ten slotte onlangs diefstal van zijn nieuwe laptop.

ondervoed op de 670. Wij bereiden nu een omslachtiger project voor ten voordele van 200 gevangenen gedurende 6 à 12 maanden. We dachten aan PAM, maar dat ligt hier in Kananga erg gevoelig!!" (*mail Ivo, 9 december 2022*).

Gelukkig zijn er ook betere dagen. "We hebben het hier momenteel erg druk: voorbereiding van Kerstmis in de gevangenis 's morgens en na de middag in Mpokolo wa Muoyo. En op Nieuwjaar nog eens. Morgen worden twee varkens voor de 670 gevangenen en twee geiten voor de huidige gasten in Mpokolo wa Muoyo geslacht en bereid in ons centrum. En de jonge Congolese aspirant scheutisten zijn bezig de geschenkjes (speelgoed, knuffels, klakken, zakjes, sacoches, hoofddoeken...) voor Mpokolo wa Muoyo in de papieren broodzakjes van Gust te steken. Per leeftijdscategorie organiseren we een tombola wat zal zorgen voor heel wat vreugde en gejuich!... Ondertussen komen onze aspiranten hier binnen met een jonge vrijgelaten gevangene en een droevige jongen weggejaagd door zijn familie, die we beiden opnemen in Mpokolo wa Muoyo." (*mail Ivo 23 december 2022*).

Termijndenken

Ivo had ook huiswerk meegekregen van de verschillende steungroepen die in Kananga een partnergroep ondersteunen, te weten [Cerdés](#) (gezondheidscentrum), [Kankala](#) (schoolopleiding voor verwaarloosde jeugd), [Mpokolo wa Muoyo](#) (familiehereniging) en [ORS \(Oeuvres de reclassement sociale\)](#) (vorming in landbouw voor oudere verwaarloosde jongeren). Zie onze [nieuwsbrief van augustus](#). De bedoeling is om de samenwerking van die organisaties in het overkoepelende *Grocampo* verder uit te bouwen. Die gewenste synergie moet er toe bijdragen dat een sterke impuls gegeven wordt aan de verschillende eigen werkingen en aan gezamenlijke projecten welke men op het getouw wil zetten.

Met een Westerse bril bekeken gaat het ook om efficiëntie. Immers door het formuleren van haalbare doelstellingen en het voorleggen van zichtbare resultaten blijven geldschietters in België en Nederland gemotiveerd om financieel inspanningen te doen. Dat is zeker belangrijk voor *Mpokolo wa Muoyo* dat voor meer dan 90% afhankelijk blijft van donorgeld (eigen aan de aard van het opzet) en steeds opnieuw voor nieuwe uitdagingen komt te staan (vandaag de exorbitant gestegen maïsprijzen). Dat lineaire Westerse vooruitgangdenken kan wel wringen met het meer cyclisch denken van de 'Afrikaan' die meer geneigd is de problemen op te lossen als ze zich acuut stellen en via communautair overleg van het moment. Benieuwd of ongeduldig als ze zijn stuurden de steungroepen in oktober een vragenlijst op om toe te laten de samenwerking te concretiseren en het denken op langere termijn (op vijf jaar) te stimuleren. De uitkomst van die bevraging laat begrijpelijkerwijze nog op zich wachten, want vraagt tijd, zeker als ze ernstig genomen wordt. Wel werkten ORS en Mpokolo wa Muoyo een eerste plan uit om een landbouwproject voor jongeren uit te breiden in Nganza, een gemeente in de rand van Kananga.

Wonderlijke ontmoeting

Half november genoot Ivo de eer het onverwachte bezoek van Jean Kabeya te ontvangen. Deze man was de buurjongen geweest van Ivo, toen die kortstondig (in 1988) de Sint-Jansparochie in Katoka, een gemeente van Kananga, onder zijn hoede had. Hij herinnerde zich vele, kleine, ontmoetingen met de blanke pater. Ook was hij misdienaar en koorzanger. Later had hij economie gestudeerd. Nu is hij de nieuwe gouverneur van de Kasai Central. Zijn bezoek aan Mpokolo wa Muoyo leverde een goed gesprek op met het personeel en met de kinderen. De gouverneur had oren naar de noden en vroeg om hem een lijst ervan te laten geworden. De volgende dag kwamen al twee ingenieurs langs om putboringen naar een geschikte waterader te doen die door het opvangcentrum zou geëxploiteerd kunnen worden (zie ook onze augustusbrief). Dat betekent niet langer zeulen met grote waterbidons vanuit het huis van Scheut, maar schoon water ter plaatse en mogelijke verkoop aan de geïnteresseerden uit de buurt. Zonnepanelen leken eveneens te kunnen geplaatst te worden. "Hij [de gouverneur] verzekerde ons ook dat hij druk zou uitoefenen op het ministerie van sociale zaken opdat ons personeel op hun loonlijsten wordt gezet" (mail Ivo 25 november 2022). Als dat zou bewaarheid worden, dan zou dat een grote verlichting zijn van de financiële lasten van Mpokolo.



John (Jean) Kabeya

Nieuws van de steungroep

We signaleren graag de financiële steun van **twee missiecomité's**, nl. deze van Oostende (St. Petrus en Paulus) en van Zuun (St.-Pieters-Leeuw) die een deel van de opbrengst van hun eetkermissen afstonden aan Mpokolo wa Muoyo.



Zelf participeerden we aan de **Wereldmaand november in Halle**. Dankzij het Davidsfonds Halle stond op 30 november in de raadzaal van het stadhuis de film [L'Empire du silence](#) op het programma. Deze indringende film van Thierry Michel mag gerekend worden tot de beste documentaires van 2021. De film begint met het beklijvende getuigenis van Dr. Denis Mukwege die de opeenvolgende en georkestreerde geweldplegingen in de staat Congo (DR) aanklaagde bij de V.N. en daarbij de nadruk legde op de straffeloosheid waarvan de geweldplegers kunnen genieten of ze nu uit Rwanda, Oeganda of Congo zelf komen. Intussen zijn de filmmakers al (kwaadwillig?) beschuldigd van

plagiaat. De hieruit voortkomende rechtszaak in Kinshasa verandert uiteraard niets aan de vele getuigenissen in de film. Ook Ivo werkte mee voor het gedeelte op het eind van de film dat handelde over de Kasai (opstand van Kamuina Nsapu, 1916-1919). De laatste beelden zijn trouwens de zingende vrouwen van Nganza die het geweld en de ermee samenhangende straffeloosheid niet langer accepteren en meer inspanningen van de overheid eisen. Het is inderdaad van onderuit dat de samenleving kan veranderen. Basisgroepen, als deze in Nganza, zijn de hoop voor de toekomst. We zijn dan ook een beetje fier dat Ivo en zijn medewerkers daarbij ondersteunend werk verrichten.



De film werd op voortreffelijke wijze uitgeleid door Marti Waals, onze medewerker, die regelmatig Congo (ook het Oosten) bezoekt en dus goed kon actualiseren. Zijn antwoorden op de vragen van de ruim 80 aanwezigen illustreerde eveneens het fundamenteel belang van een centrum als *Mpokolo wa Muoyo*. Na afloop van de vertoning konden de aanwezigen bijpraten (dat was nodig) bij een drankje.

Er werd ook vracht (kleding, naaimachines, medisch materiaal, matrassen...) meegegeven bij twee **humanitaire vluchten van het Belgisch leger** naar Kinshasa in november en december. Vooral medewerkers uit Geel, Halle en Beersel spanden zich in om die goederen bijeen te krijgen. Die goederen zijn intussen ook in Kananga aangekomen. In de nabije toekomst denken we aan een inzamelactie van afgedankte valiezen, welke dan met rugzakjes, kinderkleding, speelgoed en ander materiaal voor kinderen kunnen gevuld worden. Wordt vervolgd.

*

* *

* * *

Vele groeten,

De Steungroep